

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 101.

Vydána dne 30. září 1924.

Obsah: **204.** Zákon, kterým se doplňuje a částečně mění zákon ze dne 12. srpna 1921, č. 313 Sb. z. a n., o obnově drobných zemědělských pachtů, doplněný a částečně změněný zákonem ze dne 13. července 1922, č. 213 Sb. z. a n.

204.

Zákon ze dne 30. září 1924,
kterým se doplňuje a částečně mění zákon
ze dne 12. srpna 1921, č. 313 Sb. z. a n.,
o obnově drobných zemědělských pachtů, do-
plněný a částečně změněný zákonem ze dne
13. července 1922, č. 213 Sb. z. a n.

Národní shromáždění republiky Českoslo-
venské usneslo se na tomto zákoně:

Čl. I.

Do zákona ze dne 12. srpna 1921, č. 313 Sb. z. a n., o obnově drobných zemědělských pachtů, doplněného a částečně změněného zákonem ze dne 13. července 1922, č. 213 Sb. z. a n., vsunuje se jako § 1 b) toto ustanovení:

Končí-li pacht (podpacht) zemědělského pozemku v průběhu roku 1924, obnovuje se na další 2 pachtovní roky, končí-li v průběhu roku 1925, obnovuje se na další pachtovní rok tím, že pachtýř (podpachtýř) propachtovateli (vlastníku, pachtýři) nebo jeho hospodářské správě písemně oznámí, a to, pokud jde o pacht končící v roce 1924, nejpozději do 31. října 1924, pokud jde o pacht končící v roce 1925, nejpozději do 31. července 1925, že si pozemek nadále podrží v pachtu, jestliže

1. pachtýř pachtovaný pozemek sám neb se svou rodinou obdělává a nadále obdělávati chce a může a nemá svých i pachtovaných pozemků více než 6 ha a

2. pacht zrušen byl výpovědí propachtovatelovou anebo nemůže býti obnoven pro jeho odpor, a propachtovatel nemá zákonného důvodu od pachtovní smlouvy bez výpovědi odstoupiti.

Čl. II.

§ 2 zák. č. 313/1921 Sb. z. a n., ve znění čl. II. zák. č. 213/1922 Sb. z. a n., mění se a zní nyní takto:

Obnova pachtu nenastává,

a) když celková výměra zemědělských pozemků ve vlastnictví propachtovatelově se nalézajících nečiní více než 25 ha, v Podkarpatské Rusi 15 ha, aneb

b) když propachtovatel běže nebo vzíti chce do trvalé vlastní správy pachtovaný pozemek sám, nebo jej převádí svému nástupci do vlastnictví, aby na něm sami nebo se svými rodinami hospodařili. Kdyby v době platnosti tohoto zákona propachtovatel nebo jeho nástupce pozemek do vlastní správy takto převzatý z důvodů zřejmě zjištěných propachtoval osobě jiné, ač na něm sám nebo se svou rodinou hospodařiti může, je povinen pachtýři starému náhradou způsobené škody.

Předcházejících ustanovení nelze použiti, je-li předmětem pachtu pozemek, který jest podle zákona ze dne 16. dubna 1919, č. 215 Sb. z. a n., o zabrání velkého majetku pozemkového, státem zabrán nebo jest zapsán v deskách zemských nebo tvoří hospodářskou součást statku zapsaného v deskách zemských.

Náleží-li propachtovaný pozemek právnické osobě nebo jiné osobě podstatě majetkové, nenastává obnova pachtu tehdy, jsou-li povahy bezvýdělečné a nečiní-li při tom celková výměra jejich zemědělské půdy více než 25 ha, v Podkarpatské Rusi 15 ha. V tomto případě jest však povinna, nevezme-li pozemek do vlastní správy, propachtovati jej na pachtovní roky 1924/25 a 1925/26 dobrovolnou veřejnou dražbou, při níž směji dražiti jen osoby, které nemají svých i pachtovaných pozemků více než 6 ha. Neměla-li dražba vý-

sledku, budiž do 14 dnů opakována; při druhé dražbě neplatí omezení ustanovené pro dražbu prvou. Pozemek takto vydražený nesmí býti osobě třetí dále propachtován.

Bezvýdělečná právnická osoba neb jinaká bezvýdělečná podstata majetková může, i když má vyšší výměru půdy, než jest uvedena v předcházejícím odstavci, pozemek dosud propachtovaný vzíti též do vlastní správy, by na něm sama hospodařila; co do omezení dalšího propachtování platí obdobně omezení, uvedené shora u bodu b).

Čl. III.

Právo obnovy pachtu podle čl. I. tohoto zákona nemá pachtýř hospodářských celků (jako jsou dvory, statky nebo usedlosti) vyjma ony hospodářské celky nebo jich díly, jež pachtýř předal do podpachtu rozparcelované, pokud nebude v takovém případě dočteno ustanovení čl. I., § 1 b), bodu 1. a 2., tohoto zákona.

Čl. IV.

Jinak platí pro obnovu pachtu podle čl. I. tohoto zákona ustanovení čl. IV. a VII. zák. č. 213/1922 Sb. z. a n.

Čl. V.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení. Provésti jej ukládá se všem členům vlády.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,
též za ministra Dra Beneše.

Malypetr v. r.	Stříbrný v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Habrman v. r.
Srba v. r.	Dr. Franke v. r.
Udržal v. r.	Dr. Hodža v. r.
Šrámek v. r.	Novák v. r.
Bečka v. r.	Dr. Kállay v. r.

Dr. Markovič v. r.,
též za ministra Bechyně